

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu Santjustenc

SEAS

Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc, Carrer de l'Ateneu, 3 i 5.
08960 Sant Just Desvern.

Web: <http://www.santjust.org/seas>

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

Núm. 299
Març
abril
2012

Durant l'Assemblea General de socs de l'11 de febrer de 2012, Romi Porredon va ser elegida nova presidenta de la Secció, substituint Jordi Gironès. A la foto de Leonci Canals apareixen tots dos iniciant l'assemblea.

18 març — Matinal a la balma de Can Solà (Anoia) amb sortida a les 7.30 h.

23 al 25 març — Excursió del Grup Veterà a la vall de Toran (Vall d'Aran).

1 abril — Matinal a Montserrat (Baix Llobregat) amb sortida a les 7.30 h.

13 abril — Conferència «Els grans canals i els projectes de regadiu» per Antoni Enjuanes.

15 abril — Excursió al congost de Mu (Noguera) amb sortida a les 7 h.

27 al 29 abril — Excursió del Grup Veterà a la Peña Telera (Alto Gállego, Aragó).

29 abril — Matinal a la vall d'Olzinelles (Vallès Oriental) amb sortida a les 7 h.

6 maig — XXXVIII Marxa de Regularitat «Fulgenci Baños». El lloc elegit serà a la comarca del Bages.

11 maig — Conferència «les mines de Collserola» per Juli Ochoa i Francesc Riera.

13 maig — Excursió a les fonts del Bastareny (Berguedà) amb sortida a les 7 h.

20 maig — Matinal a Sant Marçal i les Illes (Vallès Oriental) amb sortida a les 7 h.

26 al 28 maig — Excursió del Grup Veterà a la Maladeta Oriental (Ribagorça, Aragó).

1 juny — Conferència «Aigua: un dret, no una mercaderia!» per Lluç Canals Casals.

3 juny — Excursió a la serra d'Ensija (Berguedà) amb sortida a les 7 h.

9 juny — Matinal al sot de Penjacans (Selva) amb sortida a les 7 h. Sortida de cloenda de tot el dia.

15 al 17 juny — Excursió del Grup Veterà a Viadós (Sobrarbe, Aragó).

17 juny — Excursió de cloenda als gorgs d'Estiula (Ripollès) amb sortida a les 7 h.

30 juny — Sopar de Lluna Plena.

7 i 8 juliol — Sortida de Veterans a Panticosa (Vall de Tena, Aragó).

14 i 15 juliol — Excursió al Montardo (Vall d'Aran).

27 al 29 juliol — Excursió del Grup Veterà al Mont Perdut (Sobrarbe, Aragó).

Informació: si no s'especifica el contrari, les conferències tenen lloc els divendres a les 8 del vespre al local de la SEAS, i les excursions tenen la seva sortida des del Parador. Informació sobre les matinals al telèfon 93 371 51 98 (nits). Les excursions d'alta muntanya tenen horaris de sortida variables.

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Sant Just Desvern

CISTELLERIA BALLART, Bonavista, 82, tel. 933 71 13 64

FLORETO, Creu 66, tel. 933 72 31 03

LLIBRERIA RESSENYA, Creu 54, tel. 933 71 08 43

IMMACULADA AMAT, JUST AMIGÓ, MARCEL·LÍ CAMATS, FRANCESC HOMEDES

SATISFACCIÓ EN DEIXAR LA PRESIDÈNCIA

Jordi Gironès Vilardebò

L'any 1996 vaig fer el relleu de la Teresa Cots a la presidència després de la seva voluntat de deixar el càrrec abans d'hora. Aleshores, alguns companys em van animar a prendre aquesta decisió i mai no m'hauria imaginat que el compromís arribaria a durar 15 anys.

Aleshores vaig decidir acceptar el compromís amb el convenciment que per dur endavant una tasca com aquesta era imprescindible fer-ho amb un equip de confiança, una Junta del tot compromesa. A partir d'aquí calia engrescar-nos en el dia a dia, essent jo el primer d'involucrar-me en tot allò que fes falta.

I personalment he tingut la sort de tenir al meu costat uns companys que han fet possible uns quinze anys, en els quals la SEAS ha tingut una notable participació amb la creació de noves activitats, la incorporació de les noves tecnologies (mcanització de l'administració, ús d'internet i web propi), un creixement del nombre de socis que ha estat del 47,8% des del 1996 fins al 2011, i la consolidació d'activitats com la dels cicles temàtics, l'edició de noves publicacions i el butlletí.

No tot, però, ha estat exitós; no ens n'hem sortit en l'aspecte d'atraure gent jove tan necessària per al futur de la Secció.

Tanmateix, quan faig memòria d'aquests anys he de reconèixer les facilitats que la família m'ha donat per totes les absències que la feina de la SEAS m'ha comportat, i sobretot pel que fa a la meva dona, la Fina.

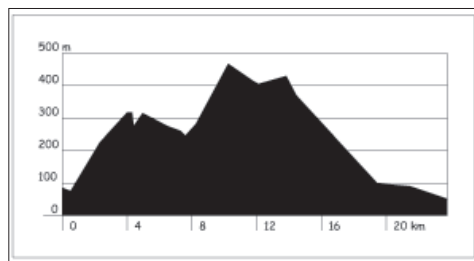
A l'hora de fer balanç puc dir sense embuts que sento una gran satisfacció en deixar la presidència per la feina que hem fet tots plegats i també perquè penso que, tot i passar per temps complicats, tenim ben encarrilada la Secció amb molta gent engrescada. I la satisfacció és doble per la persona que em farà el relleu. Qui millor que la companya Romi Porredon per fer-se càrrec de la presidència? S'obre, doncs, una nova etapa en la qual la Romi ha de comptar amb tot el nostre ajut i suport per tal de mantenir i millorar l'actual dinàmica. Li ho garantim!

DE SANT JUST DESVERN A SANTA MARIA DE MONTCADA

Francesc Riera Prenafeta

El dia 18 de novembre de 1984 una setantena de persones vinculades amb la SEAS realitzaren la travessa de Collserola. L'itinerari de l'excursió havia estat preparat per Francesc Garrigós i la sortida s'emmarcava dins els actes del cinquantè aniversari de l'entitat. A diferència del nostre, aquest recorregut començava a Torre Baró i arribant a can Cuiàs cercava el turó de Can Pasqual per anar fins a Santa Creu d'Olorda i des d'allí per les Torres i la Penya del Moro fins a Sant Just Desvern. La pretensió d'en Francesc era poder gaudir d'una visió de conjunt de la serralada que ens aixopluga, i aconseguir, malgrat la ja evident urbanització del Collserola d'aleshores, no trepitjar més de 300 m d'asfalt en tota l'excursió.

Vint-i-sis anys després, i sense ànim de voler emular els anteriors, un grup d'amics ens proposem una fita semblant, però amb la intenció d'ajustar-la a una *matinal*, i amb sortida des de Sant Just. Per aquest motiu quedem a la plaça de Camoapa, prop d'on vivim alguns dels assistents, i a 3/4 de set sortim puntuals cap al polígon industrial en direcció a la ITV i can Gelabert per enfilars després pel camí de La Salut cap a la Penya del

Perfil de l'excursió: Sant Just Desvern - Coll de la Vinyassa - Santa Maria de Montcada.

Moro i el coll de Can Solanes. Fa fred i el pas dels caminants és vigorós, així que amb poc temps, i sempre per corriols, ens plantem al coll de Can Cuiàs, des d'on decidim baixar a la font de Can Llavallol per omplir les cantimplors i fer un traguinyol. D'allí al pantà de Vallvidrera, passant pel torrent i font de l'Espinagosa, és un moment. El dia es comença a aixecar i una parella de bernats pescaires amb vol majestuós arriba al pantà al mateix temps que nosaltres, mentre una colònia d'ànecs coll-verd nedant per l'embassament ens convida a distreure'ns tot contemplant-los, però hem de seguir.

A Vil·la Joana hem quedat a 2/4 de nou amb els companys de la secció de senderisme de la UEC de Cornellà de Llobregat que havien d'arribar amb el *metro del Vallès* i des d'aquí seguir l'excursió amb ells. Sembla, però, que hem fet tard i aquí no hi ha ningú, ni tant sols el bar del Centre d'Informació del Parc és obert, així

que fem un mos ràpid —anem suats i el fred apreta— i seguim pista amunt cap al revolt de les Monges. Des de Vil la Joana estem ja seguint el sender de gran recorregut GR-92 i no el deixarem pràcticament fins arribar a la nostra destinació. Anem tota l'estona entre pins i alzines per l'obac de la serra en pujada fins al coll de la Vinyassa —punt més alt del nostre itinerari—, acompanyats sempre per la característica silueta del Tibidabo a la dreta, i ara planejant sobre la carretera de l'Arrabassada fins al coll de l'Erola.

Ens hem entretingut cercant la *pedra màgica* entre els arbres caiguts per la nevada del mes de març passat i ara sentim unes veus d'un grup nombrós que s'atansa pel darrere. Resulta que són els amics de Cornellà que venien darrere nostre; ens saludem, comentem la jugada, i iniciem

novament el camí amb ells. Són una gent preparada i porten GPS amb el *track* ja gravat, en Josep Ramon i en Joan han fet l'excursió prèviament un parell de vegades i ara només ens cal seguir-los, així podem petar la xerrada sense amoïnar-nos massa amb el plànol i les moltes senyalitzacions existents.

Al turó de la Magarola fem una petita pausa per a poder admirar els paisatges que se'ns ofereixen a banda i banda, a partir d'aquí el sender va en franca baixada i el paisatge vegetal també ha canviat dràsticament, ha desaparegut el bosc d'obaga, i ara el bruc, l'arboç, el garric i la gatosa ens envolten. Tot baixant ja podem albirar davant nostre el turó de Montcada i a sota les vies de comunicació que uneixen la capital i el Vallès, unes primeres edificacions, altre cop la pineda, i

Panorama de la vall de Sant Just des de prop de la font de la Mandra, amb la Penya del Moro i la Coscollera. Fotografia de Jordi Gironès

un paisatge més degradat ens informen que estem arribant. De cop i volta tres o quatre parades de flors a peu de pista, caram quina rebuda !! resulta que som a prop de l'accés a les instal·lacions del Cementiri de Collserola, vet aquí el per què de les floretes. Arribats al coll de Montcada travessem amb compte la N-150 i ja pels carrers de la urbanització caminem fins al carrer Montsant de Santa Maria de Montcada on a les 13:30 h arribem a l'estació d'ADIF per agafar poc després el tren que ens durà fins a Sant Feliu de Llobregat, i d'aquí cap a casa a dinar.

El dia ha acompanyat i ha estat una bonica excursió. El problema per a l'excursionista és que Collserola en ser molt a prop d'ambients humanitzats té moltes pistes, camins i corriols, i en el nostre cas ha calgut estar molt atents a les marques blanques i vermelles del GR, tot i així hem fet alguna marrada. Altre tema és la difícil convivència amb les bicicletes; tot i que les ordenances del Parc prohibeixen la circulació d'aquestes per camins de menys de tres metres d'amplada, hom en fa cas omís. Com sempre la saturació és el veritable problema, trobar-te un ciclista pel camí fa il·lusió, trobar-te'n cinc-cents pel mateix camí fa — poseu-hi punts suspensius —; tot i així, amb harmonia i bona voluntat tots podem gaudir del Collserola, cal dir que la major part són gent amable i civilitzada, també és veritat, però,

que a la vinya del Senyor hi ha de tot i en una excursió de cinc hores varem tenir ocasió d'enganxar-nos amb un parell d'esclafacanyes d'aquells que es pensen que pel fet d'anar damunt d'un artilugi i només dir *apartense*, *apartense*... tenen preferència.

Excursió realitzada el diumenge 12 de desembre de 2010 per Lourdes Barrera, Marta Mascarell, Xavier Montón, Sergi Parera, Joan Poll, Ramon Poll i Francesc Riera.

Itinerari a peu i temps

Sant Just Desvern (Plaça de Camoapa) – can Gelabert – camí de La Salut – camí de pujada a la Penya del Moro – coll de Can Solanes – pedrera Loli – coll de Can Cuiàs – font de Can Llavallol (6,49 km – 1h 15')

Font de Can Llavallol – font del torrent de l'Espinagosa – pantà de Vallvidrera (0,80 km – 15')

Pantà de Vallvidrera – boca superior Mina Grott – església de Santa Maria de Vallvidrera – carretera de Vallvidrera a Sant Cugat – Vil·la Joana (0,95 km – 17')

Vil·la Joana – Centre d'Informació del Parc de Collserola – Escola Xiprer – pista revolt de les Monges – font d'en Canet (2,06 km – 30')

Font d'en Canet – coll de la Vinyassa – font de la Salamandra – coll de l'Erola (carretera de l'Arrabassada). (1,46 km – 27')

Coll de l'Erola – Pas del Rei – Turó de la Magarola (2,07 km – 32')

El grup al turó de la Magarola. Foto de Francesc Riera.

Turó de la Magarola (alt. 431 m) -
Turó de Valldaura - Portell de Valldaura
- font de can Ferrer - Sant Iscle de les
Feixes (5,64 km - 1h 29')

Sant Iscle de les Feixes - can Catà -
pont sobre A-18 - coll de Montcada (car-
retera N-150) - Santa Maria de Montcada
- estació ADIF (carrer Montsant) (4,31
km - 1h 4')

Total recorregut realitzat: 23,78 km

Total temps caminat (sense les parades):
5 hores 49 minuts

Cartografia emprada

Serra de Collserola. Institut Cartogrà-
fic de Catalunya - Ediciones Primera
Plana S.A. Mapa distribuït per *El Periò-
dico de Catalunya*. Edició setembre 1999.
Escala 1:30.000

*Sender de gran recorregut Portbou
- Ulldecona (GR 92 Catalunya)*. Associ-
ació Catalana de Senderisme. Elitegraf,
Barcelona, 2004

PRESENTACIÓ DEL MAPA DE LA SERRA DE COLLSEROLA

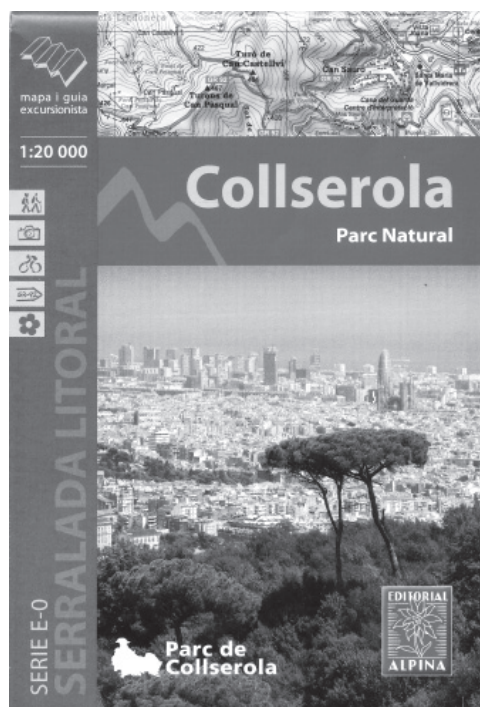
Ramon Prat Bofill

El passat dijous 19 de gener, va tenir lloc al local social de la SEAS la presentació de l'edició actualitzada del mapa de la serra de Collserola, a càrrec de l'editorial Alpina.

L'acte havia desvetllat molt d'interès, tant per les novetats que s'esperaven de la nova edició del mapa, com també per l'oportunitat de conèixer de part dels propis autors els mètodes d'elaboració i de revisió emprats a l'hora de renovar-lo.

El procediment d'actualització del mapa de Collserola i dels altres mapes en general de l'editorial Alpina segueix quatre grans fases diferenciades. La primera té per objecte fixar el que s'anomena la base del mapa, és a dir, la reproducció gràfica de la realitat. Avui en dia, la base s'obté a partir d'una fotografia aèria com més recent millor, perquè reproduïx les formes actuals de camins i carreteres, i contingui les construccions i zones urbanes més noves.

La segona fase és la de sortida al camp, i consisteix a recórrer sobre el terreny l'espai fotografiat. Aquest recorregut a peu és molt important,

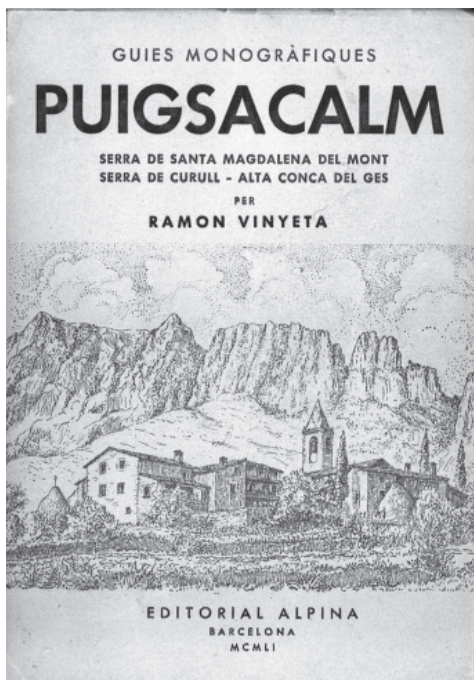
Nova edició del mapa de Collserola.

perquè permet de descobrir tot allò que no es veu de l'aire estant, com poden ser corriols ocultats pel fullatge i espessor dels boscos, fonts, senyals, plaques indicadores, noms de llocs, vies i carrers o altres singularitats. En aquesta fase es revisa també el traçat dels camins, per si fos el cas que hagués variat o que en les edicions antigues fetes sobre bases no fotogràfiques no fos el correcte.

Una vegada actualitzada la base amb els elements i informaci-

ons no visibles a la foto, té lloc la tercera fase, la d'incorporació a la base del mapa de totes les dades obtingudes en l'examen sobre el terreny. El treball es fa directament sobre els arxius electrònics del mapa, i és més laboriós si és una primera edició, perquè comporta la introducció de tots els detalls i referències. Quan es tracta d'una posada al dia, com ha estat el cas del mapa de Collserola, la tasca pot incloure fins i tot la renovació de la mateixa base del mapa, amb una revisió dels continguts anteriors i amb la inclusió de totes les novetats i canvis produïts des de la darrera edició. Cal tenir present que les bases de mapes obtingudes a partir d'una fotografia aèria faciliten enormement el traçat de les corbes de nivell i el dibuix dels camins i carreteres, dels cursos d'aigua i de la resta dels elements. Això ha estat especialment rellevant en el mapa de Collserola, un espai únic a Catalunya pel nombre d'antigues pistes de desemboscar convertides avui en corriols ben fressats pels caminadors.

En aquest treball d'incorporació de noves dades o de revisió de les d'edicions antigues, l'editorial té en compte totes les observacions, comentaris, errors observats o altres informacions que sobre camins, toponímia, punts d'interès o diferents aspectes que al llarg dels anys anteriors ha anat rebent mitjançant

Guia del Puigsacalm editada l'any 1951.

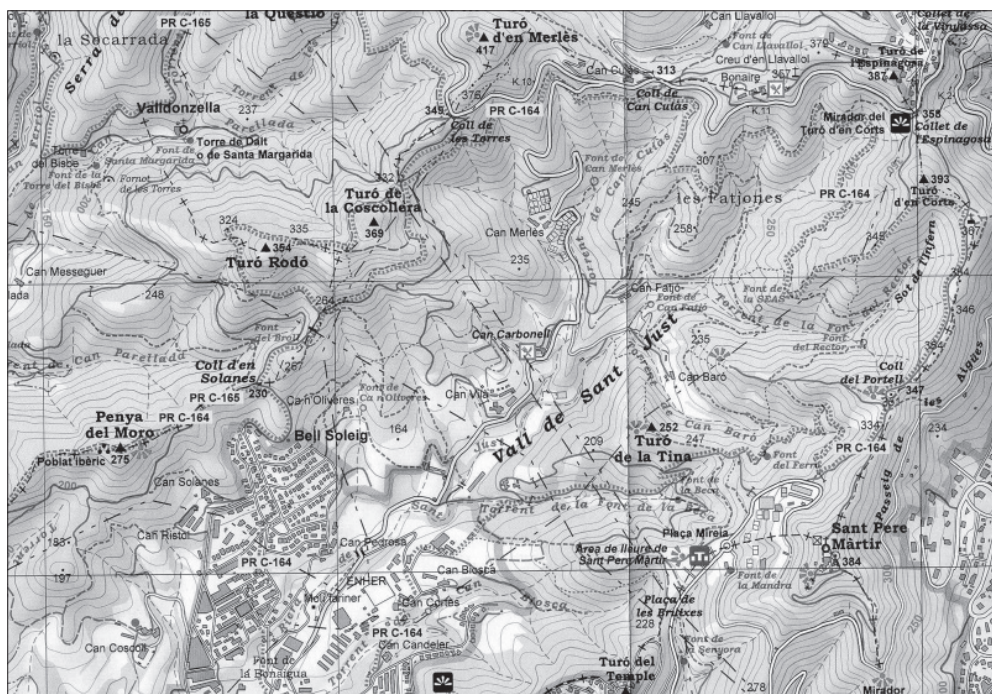
carta o correu electrònic de part de les persones que utilitzen els mapes. Durant la presentació, l'equip de l'editorial es va mostrar molt receptiu a aquestes aportacions externes que són fruit de l'experiència i del coneixement del territori.

Un cop obert el debat amb els assistents, i a propòsit d'una pregunta sobre un antic camí cap a Vidrà seguint el curs del riu Ges, em va venir a la memòria la gran tasca feta per l'Alpina en la bibliografia muntanyenca catalana mitjançant la col·lecció de les guies monogràfiques. El comentari em va recordar concretament la guia monogràfica

de Ramon Vinyeta publicada l'any 1951 sobre el Puigsacalm, serra de Santa Magdalena del Mont, serra de Curull i Alta conca del Ges, il·lustrada amb unes fotografies, mapes i dibuixos fets pel mateix autor. El mèrit d'aquesta guia i de totes les altres publicacions i cartografia que a principis dels anys cinquanta va publicar l'Alpina – Alta vall de Carançà, Cap de Creus, Bellmunt, Els Munts, Vall Ferrera – és la valuosa contribució a l'excursionisme i al coneixement del país feta per part de persones que com ara Ramon Vinyeta, Noel Llopis o Salvador Llobet, entre altres, eren capaces de descriure

amb meticulositat els itineraris, així com de copsar l'esperit de la terra i del paisatge que més coneixien i estimaven i de transmetre'l amb les seves explicacions i amb magnífiques fotografies i dibuixos. En el llibre de Ramon Vinyeta, són excepcionals les vistes d'uns esquiadors als Rasos de Manter i la panoràmica imponent de la serra de Santa Magdalena des de la serra de Llancers, i són preciosos els dibuixos de Joanetes i de la masia de Pla Traver.

Benvingut, doncs, el nou mapa de Collserola i l'inestimable treball de l'equip de persones de l'Editorial Alpina.

La vall de Sant Just en el mapa de Collserola editat l'any 2011.

REFLEXIONS ARRAN D'UNA ENSOPEGADA

Ferran de la Fuente

A l'excursió al Tossal Gros de Miramar el passat 15 de gener quan només faltaven deu minuts per acabar l'excursió al poble de Lilla, un company va tenir la mala sort d'ensopegar a causa de les destrosses que les motos han produït al corriol per on passa el GR-7.

El fet es presta a algunes reflexions sobre les causes que van portar a un fet com aquest i les conseqüències derivades d'una caiguda amb lesió, així com possibles maneres de minimitzar o tractar d'evitar situacions semblants.

Penso que és inadmissible la conducta d'aquests brètols que de manera sistemàtica i sense cap mena d'escrúpol es dediquen amb motos TT a trinxar camins de muntanya com si tinguessin «patent de cors» per fer amb els corriols tot allò que vulguin. Dues hores abans, vam veure com un d'aquests individus destrossava un tram en ascens del corriol que duu al coll de Prenafeta, projectant pedres, terra i pols a tort i a dret per tal de superar un graó causat pels mateixos motoristes.

Una altra reflexió em porta a la conveniència que tothom porti pals per caminar a la muntanya, i dos

millor que un, i això particularment aquells que ja tenim una certa edat i unes cames que ja no tenen l'energia i agilitat de fa uns anys. Són una gran ajuda tant per pujar com per baixar si es porten adientment. Faciliten també l'equilibri quan el sòl és irregular. Si fem memòria, ens adonarem que la majoria de caigudes són de tornada, baixada i prop del final de l'excursió. Què vol dir això? Doncs que baixem cansats i les cames ja estan toves. Penseu-hi, feu ús dels pals i si cal demaneu consell sobre la millor manera d'utilitzar-los.

Una tercera reflexió em porta a la campanya feta a la SEAS des de mitjans de 2011 sobre conveniència i avantatges d'estar federats. Malgrat que alguns poguessin creure-ho innecessari per poca activitat, pràcticament tots els qui fem muntanya afortunadament estem federats des de l'1 de gener. I dissortadament aviat hem tingut ocasió de comprovar aquesta necessitat. A la primera excursió del 2012 del cicle temàtic hem tingut un ensurt amb la caiguda del company Josep Renau. El Josep creia estar cobert per una companyia asseguradora particular, la qual li va respondre que la pòlissa no cobria aquesta mena d'accidents. Per sort també estava federat i als trenta-cinc minuts ja era atès per membres del SEM.

L'ús dels pals és aconsellable a totes les excursions, com va ser el cas de la que recentment vam fer al Pedraforca on es van fer molt necessaris, tant a la pujada com a la baixada. Companys pujant des de Gósol camí de l'enforcadura. Foto de Jordi Gironès.

Això últim em porta, més que a una reflexió, a una constatació. El 112 en aquesta ocasió va actuar amb una celeritat modèlica. Als deu minuts d'arribar a la carretera el primer del grup que va baixar per informar la gent del 112, ja arribava la primera ambulància, dels cinc vehicles que arribarien al final pel motiu de la trucada al 112 (una ambulància del SEM, un camió de bombers, un cotxe dels mossos d'esquadra, un cotxe dels agents forestals i una altra ambulància amb una metgessa per practicar una primera cura d'urgència). Sembla

que el protocol que se segueix acostuma a ser aquest. Poc més d'una hora després, el ferit es trobava a l'hospital de Valls per ser explorat i conèixer la lesió. I, meravelles de les comunicacions, abans d'arribar a Sant Just ja sabíem quina era la lesió del nostre company.

Des d'aquestes línies em prenc la llibertat d'agrair en nom de la SEAS a tots aquells que van participar en l'ajut del company, particularment l'Enric Curcoll que el va acompanyar en tot moment fins a la seva tornada a Barcelona l'endemà del succés.

ASSEMBLEA GENERAL

Maria Garcia

Amb la puntualitat acostumada i amb una assistència força elevada, es va iniciar l'Assemblea General de l'11 de febrer de 2012. Havia de ser una assemblea molt especial ja que donaria a conèixer la nova cara de la presidència de la SEAS i la seva Junta.

Després de la lectura de l'acta anterior, els representats de cadascuna de les activitats ens van fer cinc cèntims del que es va fer l'any passat. Totes les activitats es van valorar positivament, però destacaré algunes novetats que es van anunciar: en Pere Aceitón ens va informar de la recent renovació del fons bibliogràfic de la Secció amb 16 noves edicions de mapes de l'Alpina. En Ferran de la Fuente ens va anticipar que la propera Caminada Popular es duria a terme per la zona de la riera de la Salut. En Jordi de la Riva, representant de les sortides d'alta muntanya, ens va anunciar el canvi de nom del seu grup, que passarà a anomenar-se Grup Veterà de muntanya per motius que ells creuen prou evidents. En Josep Maria Rius va valorar molt positivament la comissió que s'ha creat per organitzar les Matinals d'aquest any i en Marcel·lí Camats ens va informar que la Sortida de

Veterans d'enguany es farà a la zona de Panticosa.

En l'apartat de moviment de socis, en Jordi Gironès ens va voler mostrar la targeta de comiat de la junta sortint. Va ser una targeta de comiat molt bona ja que aquesta junta, al llarg de 15 anys ha organitzat molt actes, ha augmentat la participació, ha creat noves activitats i ha fet créixer significativament el nombre de socis i sòcies en un 47,8%.

En Toni Simó va exposar el balanç econòmic del 2011, un balanç positiu que fa possible que no s'hagin d'augmentar les quotes en el 2012.

El president de la SEAS va explicar el procés que s'està portant a terme per donar d'alta la nostra Secció en el Consell Català de l'Esport. Com a part d'aquest procés, l'Assemblea va aprovar el nou Reglament Intern de la SEAS que també haurà de ser aprovat per l'Assemblea de l'Ateneu.

A continuació va arribar el moment més esperat, el punt número 6 de l'ordre del dia: l'elecció del nou Òrgan Directiu de la SEAS. En Jordi Gironès va donar a conèixer l'única candidatura presentada, i va cedir la paraula a la seva presidenta, Romi Porredon. La Romi va fer un emotiu discurs recordant com en Jordi li va fer la proposta i com, tot escoltant una veu interior que li parlava i l'empenyia, va acceptar-la. La candidata

va presentar els membres del nou Òrgan Directiu i els del seu Consell Assessor i va parlar dels objectius que es proposen: continuar l'excel·lent feina que s'ha fet fins ara i mantenir-se com a entitat de referència al nostre poble. En aquest punt, la Romi va valorar el grau d'excel·lència aconseguit gràcies a la feina i a la voluntat de totes les persones que ho han fet possible, però sobretot a la persona que creu que és el cos i l'ànima de la Secció, en Jordi Gironès. L'Assemblea hi va estar d'acord i va respondre amb un fort aplaudiment. Seguidament, es va aprovar el nou Òrgan Directiu i el seu Consell Assessor, les seves noves propostes i el pressupost per al 2012.

En l'apartat de precís i preguntes, es va demanar la millora de la coordinació a l'hora de posar dates a les activitats, una qüestió a la qual la presidenta va respondre presentant la nova vocalia que es farà càrrec de la coordinació d'activitats. En referència al premi especial del Concurs de Fotografia, es va demanar que s'incentivés d'alguna manera la fotografia d'excursions i d'excursionistes. Un membre de l'Assemblea va demanar que es replantegés l'enviament del butlletí per correu postal ja que s'hi pot accedir a través de la pàgina web. També hi va haver felicitacions pel cicle temàtic per dues raons: per la seva rendibilitat i per la incorporació de gent nova que poc a poc es va integrant a la nostra Secció.

Un moment de l'assemblea. Foto de L.Canals

Es va demanar un canvi de dia per al Sopar de Motxilla, perquè no coincidís amb la primera excursió del cicle temàtic. Per acabar, la presidenta va llegir la carta de la Plataforma Cívica Sant Just per la Independència, mitjançant la qual es demana l'adhesió de la nostra entitat al seu projecte. Seguidament es va demanar que l'Assemblea s'hi posicionés al respecte, tot i que la Junta ja ho havia fet prèviament pronunciant-se a favor. Després de debatre la proposta amb veus a favor i en contra, la majoria dels assistents van recolzar l'adhesió a la plataforma. Cal dir que tot i que es va demanar l'opinió de l'Assemblea, es va recordar que la Junta durant el seu mandat té potestat per prendre aquestes decisions sense necessitat de convocar cada vegada una assemblea extraordinària.

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 9 de gener de 2012

— Altes i baixes: no n'hi ha
 — La Vall de Verç convida les entitats del poble a modificar o afegir activitats en l'agenda que ha incorporat en el seu web, per tal que esdevingui un lloc de referència.

— Aquest mes de gener la Vegueria del Baix Llobregat farà la seva reunió mensual en el nostre local seguint el costum d'anar-les fent a cadascuna de les entitats de la comarca.

— La tresoreria de l'Ateneu ens ha liquidat la totalitat dels 1.231,60 euros que ens devia.

— Bona part de la reunió la dediquem a acabar de prepara l'Assemblea General Ordinària de l'11 de febrer.

— Un mes abans de l'esmentada Assemblea només s'ha presentat una única candidatura per renovar l'òrgan directiu i les vocalies.

Reunió del 6 de febrer de 2012

— Altes: Maianela Tamayo Pérez (1097), David Garriga Barbal (1098), Marie-Louise van Here (1099) i Núria Sales Adell (1100).

— Baixes: Teresa Romero Tejedor (1067).

— Durant la reunió es comenta la nostra col·laboració participant en l'agenda del web de la revista La Vall de Verç i s'accepta fer-ho en base a carregar alhora totes les activitats de la temporada i modificar-ne alguna si es dóna el cas. Cal, però, assegurar la protecció de la informació perquè ningú no pugui modificar el d'altres entitats.

— L'Editorial Alpina ens ha fer una oferta d'un descompte del 20% per poder renovar tots els seus mapes que no tinguem actualitzats. S'accepta l'oferta i es tramitarà a través de l'empresa Pirineos3000.

— La nostra Secció segueix essent membre de la Comissió Verdaguer que organitza la Diada Verdaguer Excursionista cada mes de març a Vil·la Joana (Collserola).

— Durant l'any 2011 la SEAS ha tramitat 186 llicències federatives, mentre que l'any 2010 en va tramitar 116.

— La resta de la reunió ha consistit en tractar els darrers detalls de la propera assemblea general en la qual es presentarà la candidatura encapçalada per Romi Porredon, que es presenta com a presidenta en substitució de Jordi Gironès. El nou òrgan directiu proposat haurà de ser ratificat per la mateixa assemblea on serà presentat.

— A final de 2011 hi ha 362 socis inscrits a la Secció

Butlletí de la SEAS. Any 46, núm. 299

Taula de redacció: Leonci Canals, Daniel Cardona, Ferran de la Fuente, Maria García, Jordi Gironès i Agustí Revilla. Autoedició: Jordi Gironès. Tramesa: Elisabeth Bart. Disseny: Josep Nuet. Correcció de textos: Servei Local de Català. Impressió: Espai Gràfic Anagràfic, S.L.

Índex

Portada: Romi Porredon, nova presidenta de la SEAS	
Calendari	2
Satisfacció en deixar la presidència, per Jordi Gironès.....	3
De Sant Just Desvern a Santa Maria de Montcada, per Francesc Riera	4
Presentació del mapa de Collserola, per Ramon Prat	8
Reflexions arran d'una ensopegada, per Ferran de la Fuente	11
Assemblea General 2011, per Maria García	13
Informació de la SEAS	15

El 26 de novembre de 2011, la SEAS va col·locar el Pessebre al pic de Màniga (2.515 m), situat a la coma de Burg (Pallars Sobirà) amb l'assistència de 25 companys. Des del pessebre hi ha una bona panoràmica del pic de Salòria que queda a la dreta de la fotografia. Foto de Maribel Montfort.